

Påskghasel

av Micael Nilsson

Jag träder stilla, vördnadsfullt mot korset,
och böjer stilla mina knän vid korset.
Men finner inte ord för vad jag känner.
Jag famlar i min tanke inför korset;
och står där tyst, trots vad i hjärtat bränner.
För orden blir för fattiga vid korset.

Jag vandrar sakta, omskakad mot graven,
och lutar mig in i den mörka graven,
där stillheten och tystnaden har vakten.
Men inget finns att finna i den graven.
Du död: Var är din udd? Var är nu makten?
Din makt är tom, som tomheten i graven.

Fotnot: Ghasel = arabisk-persisk versform.
Samma rimord återkommer i versrad 1,2,4 och 6.